

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Arbejdets Personlighedsværdi

Citation: Skjoldborg, Johan: "Arbejdets Personlighedsværdi", i Skjoldborg, Johan: *Arbejdets Personlighedsværdi*, 1920, s. 7. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_05-shoot-idm140638063375056/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Arbejdets Personlighedsværdi

det fjærnes derfra, visner det. Vi Mennesker har vor Rod i vort Arbejde, og fjærnes vi fra det, saa visner ogsaa vi. Læg derfor Mærke til en Mand, der kommer for langt fra hans Arbejde, se hvor han forkommer, forfalder som Personlighed. Exempelvis ser vi Folk sælge deres Forretning, deres Gaarde og i en forholdsvis ung Alder flytte ind til Købstaden eller Stationsbyen, hvor de vil leve af deres Penge og have det godt, som man siger, føre et Overklasseliv uden at arbejde. Det vil sige et Driverliv. De gaar hen og ser paa Toget, naar det kommer og naar det gaar, hjem at spise, at læse Dagens Avis og sove. Hver Dag, de lever, bliver de dummere og dummere, sløves mere og mere, visner. De er maaske kun 45—50 Aar. Driverter. Og enten man er Driverter, der lever af Kapital, eller man er Driverter i Pjalter, det er jo akkurat lige galt.

I vort Arbejde har vi det vigtigste Middel, hvorved vi udtrykker vort indre Væsen. Det er jo en Lov for alt levende, at Meningen med Livet for enhver er at udfolde sin Livsspire, at vokse, blomstre og bære Frugt. Det sker i vort Arbejde under Dagens Gang. Hvis I vil kende mig, saa se mit Arbejde, hvis jeg vil kende jer, lad mig da se jert Arbejde.

Menneskets Talent er forskellig, det er sin Sag, men Fusk i Arbejde giver Fusk i Karakteren. Og ved Ens Forhold til Arbejdet oprejses eller nedbrydes Menneskets Karakter. Saa ophøjet en Værdi har Arbejdet, selv det saakaldte simpleste.

Hvis Talen f. Ex. er om Digteren, er det klart, at han ved sit Arbejde udtrykker sit Væsen, idet han

jo direkte fremfører sine Stemninger, Følelser og Tanker. Men vil man maaske sige — hvorledes kan det at skure Gulv og sprede Møg være at udtrykke sin Sjæl?

Det er akkurat det samme.

Exempel:

For nogle Aar siden vandrede jeg hen over Heden og traf der en Husmand, som der havde plantet en Have. Den var i forskellige Afdelinger, først Blomsterhaven og saa en Hæk, Urtehave og en Hæk, Frugthave og en Hæk Jeg glemmer den aldrig. Nu da jeg fulgtes med Husmanden gennem hans Værk og gik fra den ene Afdeling og ind i den næste, fik jeg den samme herlige Følelse, som naar jeg gaar fra det ene Vers og ind i det næste Vers af et smukt Digt. Denne Have var, som Digtet, et Personlighedsudtryk, en Udstraaling af et Menneskes indre Væsen, der skænkede mig stor Værdi. Mens jeg fulgtes med ham, tænkte jeg, ja, saaledes som den Mand arbejder med sit, saaledes skal du skrive Digte ud af din Kærlighed, ud af dit inderste Væsen med samme Samvittighedsfuldhed, Skønhed og Glans. Naar jeg tænker paa betydningsfulde Indtryk, jeg skylder Tak, saa er der mange Ting: Personligheder, jeg har truffet, Taler, jeg har hørt, Digte, jeg har læst, men ogsaa denne Have staar i min Bevidsthed med samme Rang.

Nej, der er kun én Slags Arbejde, ikke grovt Arbejde og fint Arbejde, saadan som man plejer at dele det.

Jeg spurgte Husmanden, hvorfor han havde plan-